

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 6 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง เกร็ดตือคุณธรรม
โดย พระภาวนาวิสุทธิคุณ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมฺโม

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

เครดิตคือคุณธรรม

พระภาวนาวิสุทธิคุณ

พ.ย. ๓๔

ที่สหรัฐอเมริกา อาตมาไปประสบมา มีบ้านกระท่อมหลังหนึ่งอยู่กันสองสามีภรรยา มีบุตรธิดา ๓ คน สามีเป็นฝรั่ง ภรรยาเป็นคนไทย ลูกเรียนหนังสือเก่งและเป็นคนดี

สามีภรรยาคุณนี้ หมั่นสวดมนต์ไหว้พระ หมั่นเจริญพระกรรมฐาน หาเช้ากินค่ำ เพราะยากจนเงินทอง เมื่ออดีตชาติไม่ได้ทำทานมา แต่มีสติปัญญาสูง

เหมือนคนเจริญสติปัญญา ๔ มาแต่ชาติก่อน รำลึกชาติได้ แต่มาเกิดในบ้านคนจน จะชี้แจงเหตุผลดังต่อไปนี้ คนมีสติดี สัมปชัญญะดี เจริญกรรมฐานดี แต่ไม่ได้ทำทาน ไม่ได้ให้สวัสดิการ ไม่ได้ช่วยเหลือใครเลย มาในชาตินี้ เกิดมาเป็นลูกขอทานแต่มีปัญหา

ไปเกิดบ้านคนใจกว้างจริง แต่ว่ามีปัญหา มีสติดีตลอดเวลา เพราะเขาฝึกมา แต่เขาไม่ได้ทำทานการกุศลไว้ นี่แหละบุญกุศลจึงไม่เท่ากัน

บางคนมีเงินทองมากมาย แต่ไม่สามารถจะทำงานให้สำเร็จได้ ไร้ปัญญา เงินนั้นก็ช่วยไม่ได้ ลับไปผลาญเงินผลาญทองมากมาย กายกองหมดเนื้อประดาตัว

บางคนมีสติปัญญา แต่เงินลงทุนไม่มี จำเป็นเหลือเกินต้องไปกู้ธนาคาร กู้ญาติพี่น้องมาลงทุน แต่เขา สวดมนต์ ไหว้พระ สวดอิติปิโส เทอญ สวดธรรมคุณ สังฆคุณ พาหุเมหากาฯ แล้วก็เจริญภาวนา เงินไหลนองทองไหลมา เพราะทำให้เขาเกิดปัญญา ปัญหานี้แหละทำให้เกิดเงินได้ วิชาทำให้เกิดเป็นเงินเป็นทองได้ แต่คนที่ไร้วิชา ขาดเหตุผลแล้วนั้น ไม่สามารถจะเกิดเป็นเงินเป็นทองได้

เหมือนลูกเศรษฐีมีเงินมาก แต่ไร้ปัญญาดูแลความคิด ไม่เข้าใจเงินก็หมดไป เงินทองเป็นร้อยล้านก็หมดเนื้อประดาตัว มีเงินเป็นพันล้านก็เอาไว้ไม่ได้ เป็นเหตุผลเพราะกฎแห่งกรรมจากการกระทำของตน

สองสามีภรรยา หมั่นสวดมนต์ภาวนา ชี้อตรงต่อเวลา ชี้อตรงต่อหน้าที่ อเมริกาให้บัตรเครดิต สามารถซื้อของได้ในราคาเป็นร้อยดอลลาร์ ทั้ง ๆ ที่ไม่มีสมบัติวัตถุอะไรเลย

เขามีใบประกันตัวอยู่ในสหรัฐฯ มานาน อาตมาถามฝรั่งคนหนึ่งว่า ทำไมคนนี้เป็นคนดีในสังคมของฝรั่ง ฝรั่งเศสให้บัตรเครดิตซื้อของได้ตั้งร้อยดอลลาร์ หรือพันดอลลาร์ก็สามารถจะซื้อได้ ฝรั่งเศสนั้นตอบอาตมาว่า

“พระคุณเจ้า เขาพิจารณาครอบครัวนี้มา ๑๐ ปีแล้ว ไม่เคยเสียค่าพดเลย ทั้ง ๆ ที่เขาจน” ที่แรกฝรั่งก็ยังไม่ได้ให้ ตอนหลังให้กลับไป ๕๐๐ ดอลลาร์ ฟรังนี้จะครบตามสัญญา วันนั้นนำไปให้เขาแล้ว

อาตมาถามโยมสองคนสามีภรรยาว่า “โยม ไปเอามาจากไหน”

เขาตอบว่า “หลวงพ่อดุริต มันแปลกที่สุด ผมสามีภรรยาไม่เคยโกหกตัวเอง ผมใช้สติปัญญา ๔ แล้วพยายามทำตามหน้าที่ทำตามเวลา เตือนตัวเองถึงเทพเจ้า ผมฝันทุกครั้งว่าจะได้เงินจากไหน ถึงเวลาเขาก็มาช่วยผม เพื่อบางคนโน้นบ้าง คนนี้บ้าง แล้วผมก็เอาไปให้เขาทันเวลา”

แหม! อย่างนี้ชื่นใจ นี่แหละคือ สังจะ “สังจังเว อมตา วาจา” วาจาสัตย์เป็นวาจาที่ไม่ตาย เป็นจิตใจที่มั่นคง

กณิเกเรตติ คือคนที่มัลลธรรมพูดจริงทำจริง ชื่อสัตย์สุจริตเป็นนิชชยัน ประหยัดให้มัน หั่นหลังให้อยาย

อาตมาไปบ้านเขามา เป็นบ้านเล็ก ๆ สองสามีภรรยาอยู่ด้วยความสุข เหมือนพ่อเฒ่าปากับรจนายาใจอยู่ปลายไร่ปลายนา เก็บผักบ้างกลางนา เก็บสัปปะกลางนาอง เอมมาตองกิน สร้างความดีในไร่นา อยู่เย็นเป็นสุข สองสามีภรรยา คือ รจนากับสังข์ทอง ตัวโตคือทวารหูก มีเงินเป็นพัน ๆ ล้าน หน้าใจ แต่หาปลาหาเนื้อไม่เป็น สังข์ทองมีเกรตติ มัลลธรรมสูง พูดจริงทำจริง นึกเงินจะไหลนองน้ำทองจะไหลมา

หากท่าน **เสียสละวาจา** แล้วรับรองให้ท่านนึกสัปดาห์หนึ่งก็จะไม่มา หหมดโอกาสและเวลา ดังที่ได้ชี้แจงแสดงมา เป็นต้น เกร็ดตัวอย่างไร เงินทองในบ้านไม่มีเลย เขาทำด้วยความซื่อสัตย์ แต่มีปัญหา เขาบอกว่า “หลวงพ่อกะ ดิฉันสวดพุทธคุณทำอายุอย่างที่ท่านกล่าวมา ดิฉัน ไม่เคยรู้จักหลวงพ่อกะ แต่หลานเขานำหนังสือมาให้ ดิฉันก็ทำตาม สวดพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ พาหุมาหาภา สวดพระเจ้าชนะมาร แลก็สวดพุทธคุณทำอายุ อันใด” ตอนเช้าจะมีปัญหาที่จะต้องไปหาเงิน ตอนเช้าจะต้องไปทิตนี้ พรุ่งนี้จะต้องไปทิตนั้น จะเกิดสังหรณ์จิตให้ไปทางทิศนี้เถอะ จะไปรับจ้าง เลยไปถึงโรงแรมเกิดต้องการคนขึ้นมา

คนนี้ก็เลยไปรับจ้างในโรงแรม เขาจ้างวันละ ๑๐๐ ดอลลาร์ ทำงานแทบตาย แล้วก็โกงไม่ให้เงิน เขาก็ไม่พอใจ เขาซื้อตรงต่อเวลาที่ทำงานได้ ก็พูดต่อหน้านายจ้าง เจ้าของโรงแรมว่า “ท่านจ้างข้าพเจ้าหนึ่งวันกับหนึ่งคืน ล้างถ้วย ชามทำกิจการในบ้านของท่าน ท่านไม่ให้เงินข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่ติดตามผล จะไม่ทวงถามท่านอีกต่อไป ให้รู้ไว้ว่า ท่านไม่ให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้หมดหวัง จะไม่กลับมาทวงแล้ว ข้าพเจ้าขอฝากความหวังดีที่ข้าพเจ้าทำกับท่านไว้ ขอให้ท่านมีความเจริญในการค้าของท่านต่อไป ข้าพเจ้าเสียแรงที่ช่วยท่านไป ข้าพเจ้าจะไม่เอากลับคืนมา และจะไม่ทวงถามเงินทองที่เป็นลูกจ้างท่าน ข้าพเจ้าทำอาบุญ ขอให้ท่านจงมีคุณประโยชน์ ร่ำรวยมหาศาล ข้าพเจ้าเสนอเงินทอง แต่ข้าพเจ้าไม่สนใจใจ ไม่สนใจคุณธรรม” แล้วเขาก็ไม่สนใจ **หมั่นสวดมนต์ ไหว้พระ เจริญสติปัญญา** เติบงามกรม ๑ ชั่วโมง นั่ง ๑ ชั่วโมง สักประเดียนายห้างโทรศัพท์มาหาแล้ว บอกขอให้ไปพบ เขาจะมีการประชุมเดี๋ยวนี้ มีแขกเมืองมามากมาย ขอให้มาช่วยอีกสักครั้ง ถ้าเป็นโยมที่ไม่เคยนั่งกรรมฐานคงไม่ไป เพราะเพิ่งถูกโกงมา

แต่คนมีกรรมฐาน ในเมื่อเขามาขอร้อง กระทั่งที่ทราบตัวเขาโกงไม่ให้เงินทองเลย คนที่ไร้คุณธรรมจะไม่ไปอีกแล้ว จะไม่ไปทำงานให้เขาใจ จะแข่งชักหักกระดูกเขาไป

สองสามีภรรยา จดรูปเทียนสวดมนต์ถาวรและพาหุมาหาภาจบ แผ่นเมตตาให้นายห้างโฮเต็ลนี้มีความเจริญรุ่งเรือง แล้วก็แต่งตัวสวยหรูไปช่วยโรงแรมต่อไป เทพเจ้าทั้งหลายดบันดาล คิดหาหมกกลับ แหม! คนนี้ดีเหลือเกิน เราไม่ให้เงินก็ไม่โกรธ คิดว่าเขารักหน้าที รู้จักการงาน รู้จักเหตุ รู้จักผล คนอื่นทำงานรับจ้างเอาแต่เงิน ไม่มีเหตุผล แต่สองสามีภรรยาทำงานมีเหตุผล และ **ไม่ทิ้ง ไม่ขี้ขางงาน ช่วยนายห้างเหมือนเป็นงานของตนเอง** นี่แหละบุญเกิดดบันดาลทันที หันมกลับ ฟรังก็โอเคโอเค คนนี้ดีมาก ข้าพเจ้าเห็นใจท่าน **ลูกข้าพเจ้าโกงท่านเราเป็นผู้รู้** ในเวลาต่อมาเศรษฐีผู้หนึ่งเกิดทุกข์ ถูกจับ จะด้วยเหตุผลประการใดก็ไม่ทราบ สองสามีภรรยาจึงได้ให้เหตุผลสงภาษ่าฝรั่งไปว่า “นี่แน่นายห้าง ต้องทำอากรรมอย่างนี้ ท่านนายห้างชนะแน่ ๆ” ฟรังที่ขี้โกงกลับทำอากรรมได้ผล

เพราะคนที่แนะนำถึงแม้จะยากจนเงินทอง แต่ความจริงเขามีเครดิต ไม่เคยโกง นี่แหละญาติโยมที่รักทั้งหลาย ถ้าใครโกงเงินโกงทองไป ตีใจเถอะ ให้เขาเถอะ ปลงให้มันตก เหมือนอย่างคนยากจนสองสามีภรรยา นี่แต่หมายเหตุท้ายเขาบอกว่า **“มีให้เขาโกง ดีกว่าเราไปโกงเขา มีให้เขาลักไป ดีกว่าเราไปลักเขา**” นิชิเครดิต โยมทำได้หรือยัง ถ้ายิ่งทำไม่ได้ก็ทำต่อไป ให้จิตตั้งใจถึง สองสามีภรรยาไม่เคยลืมบุญคุณที่ไปทานข้าวของเขา ถือคติในแง่ดีเห็นว่าคนโกงไม่ยอมเสียเงิน นิชิบริสุทธิคือ **เครดิตก็คือคุณธรรม คุณธรรมได้แก่กุศล** กุศลได้มาจากเหตุผล

เหตุผลได้มาจากบุญส่งกุศลช่วย ถึงคราวม้วยไม่ม้วยมรณา นี่ประสพการณ์ของอาตมาเอง สองสามีภรรยานั้นก็ไปช่วยเสร็จ เขาขอบอกขอบใจ ฟรังบอกว่า เราไม่ได้คุณ เราลำบากแน่ แล้วก็**นำรางวัลออกมาให้เงินมาก และซื้อทองคำให้** ดุชิ โยมคิดทุกคน สองสามีภรรยาจะรับหรือไม่รับ เขาบอกให้มาช่วย ไม่ได้มาจ้าง เขาให้มาช่วย เพราะมีความจำเป็นทั้ง ๆ ที่รุ่นก่อนโกงเขาไปแล้ว สองสามีภรรยาขอบคุณขอบใจบอกว่า **“ข้าพเจ้าไม่ขอรับ”** เขาก็ถามว่า **“ทำไมไม่รับเพราะเหตุใด”** สองสามีภรรยาบอกว่า **“ท่านโทรศัพท์บอกให้ข้าพเจ้ามาช่วยใช่ไหม? ไม่ได้จ้าง ถ้าจ้างข้าพเจ้าจะขอรับเงิน แต่ข้าพเจ้ามีน้ำใจกับท่าน เห็นท่านมีบุญคุณกับข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าอยู่ตรงนั้นได้ เพราะท่านเจ้าของโฮเต็ลไปช่วยหาให้ข้าพเจ้า”**

ข้าพเจ้าไม่ลืมพระคุณเลย ข้าพเจ้าจะไม่ขอรับค่าจ้างรางวัลแต่ประการใด เจ้าของโฮเต็ล สามีภรรยาพร้อมด้วยลูกหลานก็ตื่นตื่นนำตาไหลนองออก ซึ่งใจมาก แล้วก็พูดสงภาษ่ากันว่า **“เราไม่นำโกงเขา เราไม่ให้ เขาก็ไม่โกรธ เราไม่รู้อะไรไปเรียกใครมา คนนี้เคยเป็นคนเก่า รุ่งรากราคดี แต่ทำไมเขาไม่โกรธที่เราไม่ให้เงินเขา เขาเป็นคนดีที่สุด มีเครดิต”**

เขาเลยเสนอรัฐบาล เสนอสำนักงานเทศมนตรี แล้วเสนอความดีของตนนี้ไป

อยู่ได้สองวัน เจ้าของโฮเต็ลก็นำรางวัลไปให้ที่บ้านอีก เขาก็รับไว้ รุ่งขึ้นอีกวันเขาก็เอามาคืน เขาบอกว่า **“ข้าพเจ้าไม่ได้รับจ้างท่านนะ ให้มาช่วย ไม่ได้จ้าง”** เจ้าของโรงแรมเลยซึ่งตั้งแต่นั้นมา ท่านพี่น้องทั้งหลาย ชื่อกินไม่หมด คดกินไม่นาน เลยได้บัตรเครดิตไปตรงไหน **ไปแลกเปลี่ยนโฮเต็ลไหนได้ทั้งนั้น** สามีภรรยาคู่นี้มีโม่งช่วย ร้อนถึงเทพเจ้า ฟาดินทั้งหลายช่วยหมด ลูก ๆ ๓ คน เข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้

เพราะต้องมีเครดิตต้องมีเส้นสาย **เลนนำบัตรไปยื่นต่ออธิการ** อธิการสั่งประชุมกรรมการศึกษา เห็นบัตรเครดิต บอกโอเค **เขารับเข้ามหาวิทยาลัยหมด แล้วเรียนเก่งด้วย ไปไหนก็มีคนนับหน้าถือตา** โฮเต็ลฝรั่งคนนี้รวยทองคำในลอสแอนเจลิส เขาซื้อพวกแขกดำไว้เป็นเมืองทองคำทั้งนั้นเลย ยังจะขุดได้อีกมาก มันอยู่ใต้ดิน ตรงกับที่พระพุทธเจ้าสอนมา ทรัพย์ในดินสินในน้ำ ใครทำใครได้

----- จบ -----